

चक्रशून्ये, चक्षुरादीन्द्रियशून्ये च । “अपानक्षारो बधिरा
अह्रासत” इति ऋ० ६, ७३, ६, अनक्षारश्चतुर्वर्जिताः
इति भा० वेदे सौम्यास इति वत् अनक्षार इति ।
रूपसिद्धिः ।

अनक्षर न० अप्रशस्तान्यक्षराणि यत्न व० । सङ्गुणसंग्राह्येपके
दोषोद्घोषकवाको, अवाच्ये निन्दावचने, (गात्रि) इति
प्रसिद्धे दुष्टवचने च । न सन्ति अनक्षराणि ज्ञेयत्वेनास्य ।
अक्षरज्ञानशून्ये मूर्खे लि० ।

अनक्षि पु० अप्रशस्तं मन्दमक्षि न० त० । मन्दनेत्वे । व० ।
षष्ठ्यसमासतः । तत् अनक्ष इत्येव । तद्वति । स्त्रियां ङोष् ।
अनगार लि० नास्ति अगारमस्य । गृहशून्ये । अनिकेतने ।
प्रव्रजिते, सुन्यादौ च पु० ।

अनग्न लि० न नग्नः । अदिगम्बरे आच्छदनवति च “यद्गोन-
वसना अनग्ना” इति ऋ० १, १, ६, । “स होवाच किं मे
वासो भविष्यतीत्याप इति होचुस्तस्माद्वा एतदधिष्यन्तः पुर-
स्ताज्जोपरिष्ठाञ्चाङ्गिः परिदधति लम्बुको यथा वासो भवत्य-
नग्नो ह भवतीति छा० उ० । “तस्मात्प्राणस्य वास आप-
स्तस्माद्वा एतदधिष्यन्तो भोक्ष्यमाणा भुक्तवन्तश्च ब्राह्मणा
विद्वांस एतत्कुर्वन्ति । किं अङ्गिर्वासस्थानीयाभिः पुरस्ता-
ज्जोजनात्पूर्व्वक्षपरिष्ठाञ्च भोजनादूर्ध्वं च परिदधति परिधानं
कुर्वन्ति सुखस्य प्राणस्य लम्बुको लम्बनशीलो वासो-
भवति । वाससो लब्धैव भवतीत्यर्थः । अनग्नो भवति ।
वाससो लब्धुक्त्वो नार्थसिद्धौ वानग्नता इत्यनग्नो ह
भवतीत्युत्तरीयवान् भवतीत्येतत्” इति भाष्यम् ।

अनग्नि पु० नास्ति अग्निः श्रौतः स्मार्त्तो वाऽस्य । श्रौतेन
स्मार्त्तेन वा विधिना अनाहिताग्नौ गृहस्थभेदे, सर्वथा
अग्निशून्ये, प्रव्रजिते च । “अनग्निरनिकेतश्च सुनिर्मूल
फलशून्य” इति मनुः । न० त० । अग्निभिन्ने पु० ।
“अनग्न्याविष्युष्कौ धो न तज्जलति कर्हिचिदिति” स्मृतिः ।
७ व० । अग्निचयनरहिते यज्ञे च । “अनग्न्यावुत्तरवेदिम्,
कात्या० १६, ७, ११, “अनग्नौ अग्निरहिते अनग्नि
चित्ये यज्ञे, उत्तरवेदिं प्रतिगच्छतीति” तद्वाक्यम् ।

अनग्निता न अग्निं त्वायते रक्षति असम० स० । अग्निरक्ष-
णाकरे प्रापिष्ठे “अनग्निता अभ्यमन्त जष्टोः ऋ० १, १, ८६,
१, “अनग्निताः प्रापिण्यः जष्टयः प्रजा” इति भा० ।

अनग्निदग्ध लि० न अग्निना दग्धः अस० स० । दग्धानकर्माणि
अग्निसंस्कारहीने “ये अग्निदग्धा ये अनग्निदग्धा मध्ये
दिव” इति ऋ० १०, १५२४, “अनग्निदग्धाः दग्धान-

कर्मा न प्राप्ता” इति भा० । विप्राणां पितृभेदे “अग्निदग्धा-
नग्निदग्धान् काव्यान् वर्हिषदस्तथा अग्निधत्तांश्च सौम्यांश्च
विप्राणामेव निर्देशेदिति” मनुः । वज्रिना अदग्धे च ।

अनघ लि० नास्ति अघं पापं दुःखं व्यसनं कालुष्यं वा यस्य ।
पापशून्ये, दुःखहीने, व्यसनशून्ये, मलशून्ये, स्वच्छे च ।
विष्णौ पु० “अनघो विजयो जेतेति” वि० सह० । “स
आत्माऽपहतपाप्मेत्यादि” श्रुतौ तस्य पापराहित्योक्तेस्तथा-
त्वम् । तत् दुःखशून्ये, “दयालुमनसस्पृष्टमिति” भावः ।
दोषरहिते “अगाधस्थानघा गुणा” इत्यमरः । व्यसनरहिते
“कच्चित् मृगीनामनघा प्रसूतिः ? इति” रघुः ।

अनङ्ग न० नास्ति अङ्गमाकारो यस्य । आकाशे, चित्ते च ।
कन्दर्पे पु० । अङ्गशून्यमात्रे लि० । तत्वाकाशस्य निर-
वयवत्वात्, न्यायवैशेषिकनये चित्तस्याणुत्वेन च निरवयवत्वा-
त्तथात्वम् । कामस्य हरनेत्येव दग्धाङ्गत्वात् अनङ्गत्वम् ।
तत्कथा च शिवपुराणे ‘कामो धनुषि संयोज्य पुष्पवाणं
तदा मुने ! पार्वतीसम्मुखे स्थाप्यो मोक्तुकामो व्य-
स्थितः । हरस्तु धैर्यमात्मन्वा किमेतदिति चिन्तयन् ।
ददर्श पृष्ठतः कामं पुष्पवाणधनुर्धरम् । विष्टमन्योस्त-
स्याथ तृतीयनयनान् मुने ! स्फुरन्नुदङ्घ्रिरग्निस्तु पपात
मदनोपरि । क्रोधं संहर हे देव ! इति यावत् वदन्ति
खे । इन्द्रादिषुकला देवास्तावज्जम्बीचकार तम्” इति ॥
“त्वमनङ्गः कथमक्षता रतिरिति” ‘तदुतां दुःखमनङ्ग !
मोक्ष्यतीति’ च कुमा० । अङ्गसुपकैरणं न० त० । अङ्ग-
भिन्ने । न० व० । तच्छून्ये लि० ।

अनङ्गक्रीडा स्त्री अनङ्गेन क्रीडा । कामहेतुकक्रीडायाम् ।
“अष्टवर्गे गा द्व्यभ्यस्ता यस्याः सानङ्गक्रोडेत्युक्तेति”
(उत्त०) उक्ते माताष्टभेदे च ।

अनङ्गलेख पु० अनङ्गस्य तद्वज्जको लेखः । कामव्यङ्ग्यलेखे ।
“अनङ्गलेखक्रिययोपयोगमिति” कुमा० ।

अनङ्गशेखर पु० क्रमेण लघुगुरुनिवेशवति दण्डकभेदे, छन्दो-
विशेषे । यथा “लघुर्गुरुः क्रमेण यत्नं बध्यते सुधीभिरि-
च्छया स दण्डकस्त्वनङ्गशेखरः स्मृतः” इति छन्दो० ।

अनङ्गासुहृत् पु० ईत० । शिषे तस्य तद्देहभस्मीकरणासक्त्यम् ।

अनच्छ लि० न अच्छः निर्मलः न० त० । कलुषे, अप्रसङ्गे च ।

अनञ्जन न० न अज्यते क्षियते अमृज-कर्मणि ल्युट् न० त० ।

निःसवन्ने, आकाशे, परब्रह्मणि च । “निरञ्जनं सामग्रस्यैति
दिव्यमिति” श्रुत्या तस्य सम्बन्धराहित्योक्तेस्तथात्वम् ।
अञ्जनं दोषस्तद्गृहिते नारायणे पु० । तथामृतवन्तुमात्रे